

La Mostra de CineBaix programa una nova edició de cinema llatinoamericà

- Entre el 27 i el 31 de març, el cinema de Sant Feliu de Llobregat acull una nova edició de la Mostra de CineBaix. Mostra de cinema internacional del Baix Llobregat
- Amb el focus posat en l'Amazònia, oferirà un total de 12 pel·lícules de 9 països diferents, 8 de les quals estan dirigides per dones. Comptarà també amb 3 cinefòrums

Sant Feliu de Llobregat, 24 de març de 2025.

Entre el 27 i el 31 de març de 2025, el cinema de Sant Feliu de Llobregat acollirà una nova entrega de la 18a edició de la Mostra de CineBaix, Mostra de cinema internacional del Baix Llobregat, dedicada aquest cop al cinema llatinoamericà i amb la mirada centrada en l'Amazònia, no només com a ecosistema tropical, sinó per visibilitzar la diversitat de comunitats indígenes amb cultures ancestrals que hi viuen.

La 18a edició de La Mostra de CineBaix va començar al novembre de 2024 centrada en el cinema de països del sud de la Mediterrània i del Llevant, i va tenir continuïtat al gener amb una programació de cinema asiàtic. Ara és el torn del cinema llatinoamericà que aquest cop veurem amb ulls de dona, ja que 8 de les 12 pel·lícules seleccionades estan dirigides per dones.

Amazònies: la resistència dels pobles indígenes a la colonització

Amazònies, en plural, per obrir el focus i ampliar la mirada i fer visible la resistència d'una munió de pobles indígenes amb una enorme riquesa cultural i natural, davant la desforestació, els incendis, la sequera, la invasió de cercadors d'or i el colonialisme que avui els afecta. Pobles que mantenen les seves lluites per no ser expulsats de les seves terres i mantenir les seves cultures, i que ens mostren a nosaltres, els europeus, la necessitat urgent de recuperar formes de viure més respectuoses amb la natura i de relacionar-nos-hi.

Ambientats en l'Amazònia pròpiament dita, la programació inclou 3 títols. El documental [A queda do céu](#), dels brasilers **Eryk Rocha** i **Gabriela Carneiro da Cunha**, se centra en la profunda connexió del poble indígena ianomami amb la natura i la seva lluita contra la desforestació, una greu amenaça per al seu estil de vida i l'ecosistema que consideren casa seva. Va ser nominada a millor pel·lícula a la Quinzena de Realitzadors del Festival de Canes 2024.

El segon títol és [La flor del burití](#), dirigida per la brasilera **Renée Nader Messor** i el portuguès **João Salaviza**, un retrat etnogràfic dels Krahô, poble originari del centre del Brasil que lluita per la defensa de les seves terres contra empresaris i terratinents. Al Festival de Canes 2023 va guanyar el premi Un Certain Regard al millor repartiment, i va ser nominada a millor pel·lícula. A través dels seus ulls de nena, la Patpro recorrerà tres períodes de la història del seu poble

indígena, al cor de la selva brasilera. Perseguits incansablement, però guiats pels seus ritus ancestrals, el seu amor per la naturalesa i la seva lluita per preservar la seva llibertat, els Krahô no deixen d'inventar noves formes de resistència.

I el tercer és [Manas](#), llargmetratge seleccionat a la competició de les 21es Giornate degli Autori del Festival de Venècia, amb el qual la directora brasilera **Marianna Brennand**, amb delicadesa i respecte, treu a la llum l'esgarrifosa pràctica d'abusos sexuals a nenes en un poble de la selva amazònica. La Tielle, de 13 anys, creix amb somnis inspirats en la fugida de la seva germana gran. A mesura que madura, les il·lusions a què s'aferra comencen a fer-se miques, revelant un món d'explotació i abús molt arrelats. Decidida a protegir la seva germana petita i a remodelar el seu futur, s'atreveix a desafiar les forces que oprimeixen les dones de la seva comunitat, en una profunda exploració de resiliència i resistència.

La resistència de pobles indígenes a la colonització també és present en títols com [Raíz](#), coproduïda per Perú i Xile, amb la qual el director peruà **Franco García Becerra** proposa un acostament a la quotidianitat del món andí des de la mirada d'un nen quítua, de la mà d'un entorn bucòlic on la presència de la mineria és una amenaça: el Feliciano és un nen de 8 anys, pastor d'alpaques, que se sent eufòric perquè el Perú té possibilitats de classificar-se per al Mundial. Tanmateix, la comunitat corre el risc de desaparèixer a causa de la contaminació de les pastures i de la pressió d'una empresa minera.

[Hasta que se apague el sol](#), del cineasta i activista colombià **Jonas Brander**, explica la història de dos líders socials en l'escenari del postconflicte colombià: la de Luz Marina Bernal, de les Madres de Soacha, i la d'Albeiro Camayo, líder de la Guardia Indígena. A través de les històries dels dos protagonistes, s'exposa una realitat que es viu diàriament a les regions descentralitzades del país. Un llargmetratge sobre resistència i dignitat davant l'horror, guanyador de la Biznaga de Plata a millor direcció al Festival de Màlaga 2024.

Amb ulls de dona... i dones com a protagonistes

De les 12 pel·lícules seleccionades en aquesta edició, 8 estan dirigides per dones. Cineastes del Brasil (**Renée Nader Messori**, *La flor del burití*; **Marianna Brennand**, *Manas*; **Gabriela Carneiro**, *A queda do céu*), de Mèxic (**Astrid Rondero** i **Fernanda Valadez**, *Sujo*), de Panamà (**Ana Endara**, *Querido trópico*), de Xile (**Laura Donoso**, *Sariri*) i de la República Dominicana (**Johanné Gómez Terrero**, *Sugar island*) que no només fan visible l'hegemonia del patriarcat i el colonialisme sobre els cossos de les dones i les profundes desigualtats de gènere i classe, sinó també la lluita dels pobles indígenes per mantenir les seves formes de vida i els seus entorns.

Laura Donoso, a la seva òpera prima, [Sariri](#), retrata la menstruació i l'embaràs no desitjat en un poble miner fictici al desert xilè, on les dones viuen sota estrictes regles masculines, entre les quals, l'obligació de ser exiliades al desert quan estan en període de menstruació pels suposats problemes que la sang podria generar a la mina.

A [Querido trópico](#), la directora panamenya **Ana Endara Mislov** explica una història centrada en la relació entre dues dones en aparença molt diferents: a la Ciutat de Panamà, una immigrant colombiana empleada com a auxiliar sanitària a domicili, desenvolupa un vincle commovedor i inesperat amb una dona de negocis adinerada i de caràcter fort que lluita contra una demència incipient.

A [Sugar island](#), l'artista i cineasta afrodescendent **Johanné Gómez Terrero** fa una mirada a la tradició i a l'espiritualitat a través dels ulls d'una adolescent embarassada; parla de sentiments de vergonya interioritzada i d'un possible alliberament a través de l'espiritualitat i la saviesa ancestral. Una visió honesta i hipnòtica de les realitats sociopolítiques d'una porció de la indústria sucra de la República Dominicana.

I també, surrealisme, animació per a tota la família i...

Premi Horizontes a millor pel·lícula llatinoamericana al Festival de Sant Sebastià 2024, i nominada a millor pel·lícula al Festival de Venècia i a millor pel·lícula iberoamericana als Premis Goya i als Premis Forqué, la programació també inclou [El jockey](#), de **Luis Ortega**, coproduïda per Argentina, Mèxic, Espanya i els EUA. Es tracta d'un *thriller* per a amants del surrealisme i

l'humor absurd i imprevisible: Remo Manfredini és una llegenda de les carreres de cavalls, però el seu comportament autodestructiu comença a eclipsar el seu talent i a amenaçar la seva relació amb l'Abril, genet i parella seva.

Aquesta edició també inclou una pel·lícula d'animació, plena de color, per a tota la família: [Hola, Frida!](#), adaptació lliure dels llibres infantils escrits per Sophie Faucher i il·lustrats per Cara Carmina. Dirigida per **Karine Vézin** i **André Kadi**, aquesta pel·lícula reviu la infància i el món oníric de Frida Kahlo, una nena curiosa i brillant que viu a Mèxic. Una història plena de simbolisme i tradició mexicana.

[Un pájaro azul](#), del director argentí **Ariel Rotter**, parla de les relacions humanes en tres contextos diferents: una parella, una relació pare-fill i un àmbit laboral, per aprofundir en les tensions, pressions i mandats que dominen el món contemporani. El Javier i la Valeria fa anys que busquen tenir un fill que no arriba. Un dia apareix la Camila, una companya de feina del Javier, per explicar-li que està embarassada d'ell. El Javier queda atrapat en un conflicte que amb el pas dels dies dinamita la seva existència i la seva vida de parella.

A [Sujo](#), les directores mexicanes **Astrid Rondero** i **Fernanda Valadez** segueixen el fill orfe d'un sicari d'un càrtel que ha estat assassinat, en un film que barreja amb habilitat un relat del pas a l'adulthood i un retrat social. La pel·lícula va ser escollida per l'Academia Mexicana de Artes y Ciencias Cinematográficas (AMACC) com a representant del país als Oscar i als Goya.

Tres cinefòrum amb directors

I com és habitual, a La Mostra de CineBaix no hi poden faltar les sessions amb col·loqui. La primera serà el divendres 28 amb [Un pájaro azul](#) amb el director, **Ariel Rotter**. La segona, el dissabte 29 amb **Manas**, també amb la directora, **Marianna Brennand**. I la tercera, el diumenge 30 amb la projecció de [Sugar island](#) i col·loqui amb la directora, **Johanné Gómez**.

Més informació al web www.mostra.cinebaix.cat [Instagram](#), [Twitter](#) i [Facebook](#)

[Cartell](#)

[Programa de mà en pdf](#)

[Programació dia a dia](#)

[Spot](#)